

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/120/2016
Identifikačné číslo spisu: 3014200515
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3014200515.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu ISTRAMED spol. s r.o., so sídlom Mudroňova č. 6, 040 01 Košice, IČO: 36 526 207, právne zastúpený Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom so sídlom Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, proti žalovanému Okresnému úradu Trenčín, Odbor opravných prostriedkov, Referát katastra nehnuteľností, so sídlom Piaristická 25, 911 01 Trenčín, za účasti pribratých účastníkov 1/ A. K., bytom Z. H. č. XXXX/X, S. X - H. Z., U. Q., 2/ A. K., bytom D. č. XXXX, S. X, U. Q., 3/ K. Z., bytom F., C. - S. C., 4/ Doc. MUDr. Z. R., bytom X., X., U. Q., všetci štyria pribratí účastníci zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Ondrej Polák, s.r.o., so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Vo 4/05 zo dňa 12.5.2014, o odvolaní pribratých účastníkov konania proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/142/2014 - 68 zo dňa 8.6.2016 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/142/2014 - 68 zo dňa 8. júna 2016 v napadnutej časti výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 OSP, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. Vo 4/05 zo dňa 12.5.2014, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Správy katastra Púchov č. V 271/00 zo dňa 31.3.2005, ktorým podľa § 31b písm. b/ Katastrálneho zákona Správa katastra Púchov zastavila konanie vo veci návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 8.7.1999 medzi žalobcom ako kupujúcim a právnymi predchodcami pribratých účastníkov (A. Z., G. R., A. K., Ing. A. K., A. K.) ako predávajúcimi. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na ust. § 250k

ods. 1 OSP, že žalobca v danom prípade nebol úspešný, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania. Pre úplnosť dodal, keďže si právny zástupca pribratých účastníkov konania de facto na strane žalovaného uplatnil náhradu trov konania, mal za to, že v správnom súdnictve sa v zmysle § 250k ods. 1 rozhoduje len o trovách žalobcu, nikdy nie o trovách žalovaného, prípadne o trovách pribratého účastníka de facto na strane žalovaného (ktorý má argumentum a contrario vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania rovnaké procesné postavenie ako žalovaný). Preto sa takýto výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanému a v tomto prípade i vo vzťahu k pribratým účastníkom de facto na strane žalovaného vo výrokovej časti rozsudku ani neuvádza.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podali odvolanie pribratí účastníci konania v rade 1/ až 4/. Žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a žiadali priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 664,12 € podľa priloženej špecifikácie na účet ich právneho zástupcu. V napadnutej časti, teda rozsudok krajského súdu považovali za nesprávny. Mali za to, že necítili potrebu byť účastníkmi konania a ani o tomto nevedeli, uviedli, že boli pribratí do konania uznesením z 3.2.2016, proti ktorému uzneseniu nebolo prípustné odvolanie. Namietli, že súd ich žiadal aby sa vo veci vyjadrili a zaujali stanovisko, preto bolo nutné aby si pribrali právneho zástupcu v konaní. Poukázali aj na to, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa by súd mohol priznať im právo na náhradu trov konania aj s poukazom na ust. § 169 zákona č. 162/2015 Z.z.. Poukázali na to, že dôvod hodný osobitného zreteľa je najmä v tom, že žalobca ich prakticky od roku 1999 prenasleduje, ťahá po úradoch a súdoch. Mali za to, že v konaní boli v celom rozsahu úspešní nakoľko súd žalobu zamietol, preto im náhrada trov konania patrí.

K odvolaniu pribratých účastníkov konania sa vyjadril žalovaný, uviedol, že rozhodovaniu o trovách súdneho konania zásadne prislúcha len súdu, preto sú bez akejkoľvek možnosti v uvedenej veci rozhodnutie odvolacieho súdu ovplyvniť.

K odvolaniu pribratých účastníkov konania sa vyjadril aj žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, pričom žiadal argumenty pribratých účastníkov odmietnuť ako právne irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania v medziach podaného odvolania, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolaniu pribratých účastníkov konania nie je možné priznať úspech.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ustanovenie § 250k OSP je osobitným ustanovením, ktoré upravuje právo na náhradu trov konania iba úspešnému žalobcovi a v podstate vylučuje priznanie náhrady trov konania inému i pribratému účastníkovi. Z citovaného ustanovenia explicitne vyplýva, že náhrada trov konania patrí len žalobcovi, ktorý má úspech celkom alebo sčasti. Uvedená problematika priznávania náhrady trov konania pribratému účastníkovi bola už predmetom judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na rozhodnutia sp. zn. 2Sžp/8/2012 zo dňa 30.1.2013, sp. zn. 2Sžp/25/2011 z 30.5.2012 a pod. sp. zn. 8Sžp/11/2012 z 19.3.2013, z ktorých znenia právneho názoru vzťahujúcej sa k náhrade trov konania pribratého účastníka cituje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení vo veci sp. zn. 8Sžp/11/2012 vyslovil právny názor, že

„nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému, resp. účastníkom konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy konania vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP pribrať do konania, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol“.

V uznesení sp. zn. 2Sžp/25/2011 najvyšší súd konštatoval, že „pribratý účastník konania nie je povinný byť právne zastúpený a v prípade, ak realizuje svoje právo na právne zastúpenie v tomto postavení, je povinný náklady spojené s týmto zastúpením znášať sám“.

V ust. § 250k ods. 1 OSP je osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v ods. 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 OSP, hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje ako pri použití § 142 OSP. Právo na rozhodovanie o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23.9.1997) je tiež *ratione materiae* obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (pozri bližšie nález Ústavného súdu SR III. ÚS 212/09-26). Z uvedeného je zrejmé, že podľa § 250k ods. 1 OSP v konaní o žalobách proti rozhodnutiu a postupu správnych orgánov náhradu trov konania možno priznať len úspešnému žalobcovi.

Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému, resp. pribratým účastníkom konania v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá OSP by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za účinnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať aby nahradil trovy vzniknuté účastníkom, z tohto dôvodu v tejto časti napadnutý výrok rozsudku o náhrade trov konania je vecne správny, a preto ho bolo potrebné potvrdiť pri aplikácii ust. § 219 ods. 1 a 2 OSP.

Poukazom na konštantnú judikatúru najvyšší súd považoval za správny výrok krajského súdu o trovách konania, keď v súlade s § 250k ods. 1 OSP rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní, pričom otázkou trov účastníkov konania sa nezaoberal. V tejto súvislosti najvyšší súd tiež dáva do pozornosti právnu úpravu trov konania v správnom súdnictve, ktoré sa špeciálne pokiaľ ide o konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vyznačuje osobitosťou, pričom zúžený výklad nemusí reflektovať na všetky situácie, najmä keď aplikáciou § 246c ods. 1 OSP sa nedá úplne vylúčiť možnosť priznať náhradu účelne vynaložených trov konania samotnému žalovanému správnenému orgánu z dôvodu jeho úspechu v konaní. Vychádzajúc z § 250 ods. 1 OSP možno za účastníka konania v žalobe považovať aj účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Je síce nepochybné, že ďalší účastník konania má právo vystupovať v konaní aktívne avšak pri zohľadnení osobitosti konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a osobitnej úpravy trov konania, jeho - ich argumentáciu nie je možné považovať za podmieňujúcu pre prijatie záveru krajského súdu o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP.

V súlade s ust. § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.